

การศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เข้ารับการอบรมการใช้วิธีสอน ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน

A Study of the Satisfaction of English Teachers in the Use of the Task-Based Language Teaching Method

ปวีณัย บุญปก¹

Paweenai Boonpok¹

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เข้ารับการอบรมการใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน (Task-based Language Teaching) กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เขต 2 และเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 และเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ในปีการศึกษา 2559 รวมจำนวน 48 คน โดยครูทุกคนเข้าร่วมโครงการคูปองพัฒนาครูคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ด้วยความสมัครใจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่เข้ารับการอบรมโครงการคูปองพัฒนาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานีทั้ง 3 ชั้น ในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายชั้นพบว่า ทุกชั้นอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ชั้นนำก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) ชั้นดำเนินการตามวงจรการปฏิบัติงาน (Task-cycle) ชั้นศึกษาภาษาจากการปฏิบัติงาน (Post-task)

คำสำคัญ ความพึงพอใจ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน

¹อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the satisfaction of English teachers who were trained in using Task-based Language Teaching. The population were 48 English teachers under the Office of Basic Education Commission in the Pathum Thani Primary Educational Service Area 1, Area 2, Sara Buri Primary Educational Service Area 1, and Secondary Educational Service Area 4 in the academic year 2016. All teachers participated voluntarily in the Teachers Development Coupon Program, Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thani Province. The instrument used in this study was an interview form and a 5-level rating scale questionnaire with a reliability of 0.90. The statistics used for data analysis were percentage, mean, and deviation.

The research found that: Satisfaction of Teachers Attending the Teacher Development Coupon Program, Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage Pathum Thani Province at three steps of the Task-based Language Teaching Method in overall were at the high level, mean 3.88 and standard deviation 0.53. Every step is in a high level, in descending order as follows: Pre-task, Task-cycle, and Post-task.

Keywords : Satisfaction, English Teachers, Task-Based Language Teaching

ภูมิหลัง

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่เป็นไปภายใต้บริบทของการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language หรือ EFL) ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยส่วนใหญ่มาโดยตลอด นั่นคือนักเรียนส่วนใหญ่มีโอกาสเรียนและฝึกทักษะทางภาษาในห้องเรียนเท่านั้น ซึ่งนับว่าเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกทักษะในสถานการณ์จริง นอกจากนี้จำนวนชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กล่าวคือหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้จัดจำนวนชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เรียนภาษาต่างประเทศ 40 ชั่วโมงต่อปี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เรียนภาษาต่างประเทศ 80 ชั่วโมงต่อปี จากโครงสร้างหลักสูตรดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะในห้องเรียนน้อยมาก ประกอบกับการที่ครูต้องปูพื้นฐานด้านไวยากรณ์ให้แก่ผู้เรียนในเวลาอันจำกัดนี้ด้วย แม้ว่า

ปัจจุบันนักเรียนจะมีโอกาสและช่องทางในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้วยตัวเองเพิ่มมากขึ้นจากความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต แต่ปัญหาที่พบคือนักเรียนไทยยังขาดทักษะการพูด ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสารจากประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาของผู้เขียน สิ่งที่สะท้อนออกมาจากนักศึกษาอยู่บ่อยครั้งคือ “ฟังเข้าใจแต่ไม่รู้จะตอบคำถามหรืออธิบายเป็นภาษาอังกฤษอย่างไร” ข้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการใช้เวลาฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษไม่เพียงพอทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน แม้ว่าจะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาก็ตาม

ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2557 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้ต่อไปในอนาคตได้ โดยมีแนวทาง ดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558, หน้า 1-7)

1. ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้

2. ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ

3. ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก ด้วยหลักสูตรแบบเรียน สื่อการเรียนการสอน แต่ด้วยวิธีที่แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ ความพร้อมของแต่ละสถานศึกษาและแสดงถึงความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

4. ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่

4.1 ขยายโครงการพิเศษด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

4.2 พัฒนาห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ (Enrichment Class) เพื่อให้ผู้เรียนที่มีศักยภาพทางภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทางสังคม (Social Interaction) และด้านวิชาการ (Academic Literacy) และพัฒนาห้องเรียนสนทนาภาษาอังกฤษ (Conversation Class) ที่เน้นทักษะการฟังและการพูด อย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับประกอบอาชีพ โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่จะจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และในโรงเรียนขยายโอกาส

4.3 จัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เช่น (1) การเข้าค่ายภาษาอังกฤษแบบเข้ม ระยะ 2-4 สัปดาห์ (84-170 ชั่วโมง) ในช่วงปิดภาคเรียน สำหรับนักเรียนทั่วไป และค่ายนานาชาติ สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถสูง (2) การเพิ่มชั่วโมงเรียน

การเรียนอย่างต่อเนื่อง ครึ่งวัน/ทั้งวัน/หรือมากกว่านั้น รวมทั้ง (3) การจัดสภาพแวดล้อม/บรรยากาศที่ส่งเสริม/กระตุ้นการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น English Literacy Day, English Zone, English Comer, การประกวดแข่งขันต่างๆ ป้ายสารนิเทศ และการเพิ่มกิจกรรมการอ่านในและนอกห้องเรียน ด้วยเนื้อหาสาระที่หลากหลาย เป็นต้น

4.4 ให้มีการเรียนการสอนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษเป็นการทั่วไป และมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเข้มข้น รวมถึงจัดให้เป็นสาระเพิ่มเติมในลักษณะวิชาเลือกได้ด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียน ตามความสนใจ ความถนัด และศักยภาพ

5. ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR โดยจัดให้มีการประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับครู (ผู้สอน) เพื่อให้มีการฝึกอบรมครู ตลอดจนพัฒนาระบบติดตามแก้ปัญหาและช่วยเหลือครู และให้มีกลไกการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความแตกต่างของระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษได้จริง นอกจากนี้ควรมีระบบการฝึกฝน และการสอบวัดระดับความสามารถออนไลน์เพื่อการพัฒนาต่อเนื่องด้วย

6. ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและผู้เรียน ทั้งการส่งเสริมให้มีการผลิต การสรรหา e-content, Learning applications รวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพสำหรับการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้ช่องทาง การเรียนรู้ผ่านโลกดิจิทัล ยกตัวอย่างเช่น การเรียนรู้ออนไลน์ การออกเสียงที่ถูกต้องตาม Phonics จากสื่อดิจิทัล

จากนโยบายข้างต้นส่งผลให้โรงเรียนต่างๆ หันมาจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาที่เน้นการสื่อสารมากขึ้น ทั้งนี้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการเปลี่ยนเป้าหมายการสอนภาษาจากที่เน้นความถูกต้องด้านภาษา เช่น การออกเสียง ด้านคำศัพท์ และด้านไวยากรณ์ มาเน้นความสามารถด้านการสื่อสารในโลกของความเป็นจริง

โดยดูจากบริบท เรื่องที่จะสื่อสาร บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้อง (McDonough, Shaw and Masuhara, 2013, p. 26) นั่นคือ รู้ว่าจะพูดอะไรกับใครในสถานการณ์ใดอย่างไร (Larsen-Freeman and Anderson, 2011, p. 122) บราวน์ (Brown, 2014, pp. 235-236) อธิบายถึงลักษณะของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นไปที่องค์ประกอบของการสื่อสารทั้งหมด ไม่ได้จำกัดอยู่ที่ความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์เท่านั้น

2. เทคนิคทางภาษาถูกออกแบบเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการปฏิบัติ ด้านสถานการณ์จริง และด้านหน้าที่ของภาษา โดยที่ไม่ได้เน้นรูปแบบทางภาษาแต่เป็นการเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารให้สำเร็จ

3. ความคล่องแคล่วและความแม่นยำของหลักการที่มาสลับสับเปลี่ยนกันได้ เทคนิคการสอนเพื่อการสื่อสาร บางครั้งความคล่องแคล่วอาจจะสำคัญกว่าความแม่นยำ เพราะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างมีความหมายได้

4. ในห้องเรียนที่เน้นการสื่อสารนั้น สุดท้ายแล้วผู้เรียนต้องใช้ภาษาที่ตนเองสร้างขึ้นและเป็นที่ยอมรับในสถานการณ์ใหม่ที่ไม่เคยผ่านการฝึกฝนมาก่อน

จากหลักการดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าแนวการสอนภาษาที่เน้นการสื่อสารไม่ได้สร้างวิธีการสอนด้วยตัวเอง แต่เป็นหลักการหรือแนวทางการสอนภาษาที่อาจจะทำให้ไปถึงเป้าหมายด้วยวิธีสอนอื่นๆ ที่หลากหลาย เช่น วิธีสอนภาษาแบบเน้นเนื้อหา (Content-Based Instruction: CBI) และวิธีสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Instruction: TBI) (Celik, 2014, p. 185) โดยที่วิธีสอนภาษาที่เน้นเนื้อหานั้นเป็นการใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนวิชาต่างๆ และตัวเนื้อหาจะเป็นปัจจัยที่กำหนดกิจกรรมในห้องเรียน ส่วนวิธีสอนภาษาแบบเน้นภาระงานจะเน้นไปที่การสื่อความหมายที่เปลี่ยนแปลงไปตามภาระงานนั้นๆ ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ดังนั้นจากบริบทของประเทศไทยโดยเฉพาะระดับประถมศึกษาที่นักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษจำกัดในระดับพื้นฐาน การสอนภาษาแบบเน้นภาระงานจึงนับว่ามีความเหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะทำให้ นักเรียนได้พัฒนาทักษะ

ทางภาษา และเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว วิธีนี้ยังเป็นวิธีสอนที่เน้นกระบวนการทำให้ผู้สอนนำไปใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับ

ลาเซน-ฟรีแมน และแอนเดอร์สัน (Larsen-Freeman and Anderson, 2011, p. 150) กล่าวถึงความเชื่อมโยงระหว่างการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) ไว้ว่าการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเป็นตัวอย่งการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจน เนื่องจากผู้เรียนได้ภาษาจากการนำไปใช้จริง กล่าวคือ ผู้เรียนได้ทักษะทางภาษาที่ต้องการเมื่อจำเป็นต้องนำภาษามาใช้ในการทำภาระงานที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าให้สำเร็จ

วิลลิส (Willis, 1996, p. 58) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานโดยอธิบายขั้นตอนของวิธีสอนแบบเน้นภาระงานได้ 3 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นนำก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นที่ครูจะเตรียมความพร้อมให้นักเรียนก่อนที่นักเรียนจะลงมือทำภาระงาน สำหรับการสอนภาษาอังกฤษนั้น ขั้นนี้ครูจะพยายามดึงความรู้เดิมของนักเรียนทั้งในด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาออกมา จากนั้นจะสอนคำศัพท์ และไวยากรณ์ที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ในการทำภาระงาน ทั้งนี้หากนักเรียนมีความแม่นยำในเรื่องของคำศัพท์และไวยากรณ์จะช่วยให้การทำภาระงานสำเร็จ ลุล่วงได้ง่ายขึ้น ดังนั้น หากครูพิจารณาแล้วว่านักเรียนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษน้อย ครูควรใช้เวลาในขั้นนี้ให้มากขึ้น

2. ขั้นดำเนินการตามวงจรการปฏิบัติงาน (Task-cycle) สำหรับขั้นนี้เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำองค์ความรู้จากขั้นที่ 1 มาใช้ในการทำภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้การทำภาระงานอาจทำเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนฝึกความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมาย

ขั้น Task cycle แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่

- ขั้นลงมือทำภาระงาน task ขั้นนี้ครูจะแบ่งกลุ่มให้นักเรียนทำภาระงานที่ได้รับมอบหมายในเวลาที่กำหนด และแจ้งนักเรียนว่าเมื่อหมดเวลาให้นักเรียนแบ่งหน้าที่กันภายในกลุ่มเพื่อเตรียมนำเสนอผลงาน ทั้งนี้ในขณะที่นักเรียนทำภาระงานนั้น ครูจะทำหน้าที่สังเกตและจดบันทึกการใช้

ภาษาของนักเรียน หากนักเรียนต้องการความช่วยเหลือด้านภาษาสามารถสอบถามครูได้

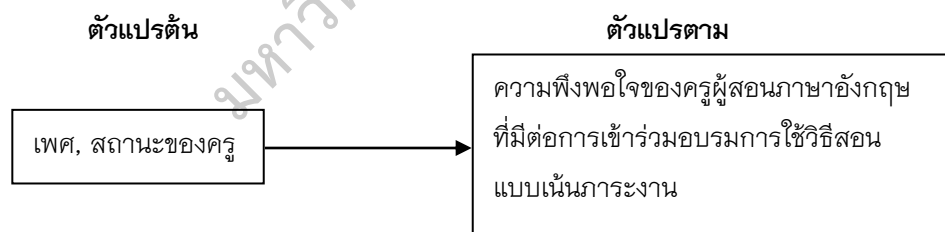
- ขั้นเตรียมนำเสนอผลงาน planning เมื่อหมดเวลาการทำภาระงานแล้ว นักเรียนจะแบ่งหน้าที่กันภายในกลุ่มเพื่อเตรียมนำเสนอผลงาน

- ขั้นนำเสนอผลงาน report นักเรียนนำเสนอผลงานเป็นกลุ่มโดยใช้คำศัพท์ และโครงสร้างภาษาตามที่ได้เรียนมาในขั้นนำก่อนปฏิบัติงาน ระหว่างที่นักเรียนกำลังนำเสนอผลงานนี้ครูจะคอยสังเกตและจดบันทึกการใช้ภาษาของนักเรียนเพื่อนำไปเป็นข้อมูลสำหรับขั้นต่อไป

3. ขั้นศึกษาภาษาจากการปฏิบัติงาน (Post-task หรือ language focus) เป็นขั้นสุดท้ายในการจัดการเรียนการสอนแบบภาระงาน ขั้นตอนนี้เกิดขึ้นภายหลังจากที่นักเรียนได้นำเสนอชิ้นงานของตนเองแล้ว แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

- ขั้นวิเคราะห์ภาษา เป็นช่วงที่ครูจะนำข้อมูลการใช้ภาษาของผู้เรียนที่สังเกตและจดบันทึกไว้มาขึ้นกระดานเพื่อให้ให้นักเรียนได้ทบทวนและตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาของตนเอง จากนั้นหากมีความผิดพลาดครูจะแก้ไขให้ถูกต้อง และหากนักเรียนมีข้อสงสัยครูสามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ จากนั้นให้นักเรียนบันทึกคำศัพท์และโครงสร้างภาษาลงสมุด

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 10 คน เขต 2 จำนวน 9 คน และเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 จำนวน 20 คน และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำนวน 9 คน ในปีการศึกษา 2559 รวมจำนวน 48 คน

- ขั้นฝึกทักษะ เป็นช่วงที่ครูจะให้ให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาโดยใช้คำศัพท์ใหม่ๆ

จากบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยดังที่ได้กล่าวไปแล้ว และเพื่อสนองนโยบายการปฏิรูปการสอนภาษาอังกฤษ ที่เน้นให้ครูจัดการเรียนการสอนตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสาร หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จึงได้จัดบริการวิชาการเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานภายใต้โครงการคูปองพัฒนาครู ประจำปีงบประมาณ 2559 โดยมีครูในเขตพื้นที่ให้บริการของทางมหาวิทยาลัยเข้ารับการอบรม จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และเขต 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำนวนทั้งสิ้น 48 คน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เข้ารับการอบรมการใช้วิธีสอนแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching)

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เขต 2 และเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 และเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 48 คน โดยครูทุกคนเข้าร่วมโครงการคูปองพัฒนาครูคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ด้วยความสมัครใจ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ และสถานะของครู

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของครูผู้สอน

ภาษาอังกฤษที่มีต่อการเข้าร่วมอบรมการใช้
วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม
ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบ
เน้นภาระงาน แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
ของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ
รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นนำก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)
 - 2) ขั้นดำเนินการตามวงจรการปฏิบัติงาน (Task-cycle)
 - 3) ขั้นศึกษาภาษาจากการปฏิบัติงาน (Post-task)
- แต่ละข้อเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ดำเนินงานติดต่อประสานงานกับ
หน่วยงานต้นสังกัดของครูผู้สอน ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และเขต 2
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1
และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 4
ซึ่งเป็นเขตพื้นที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกกลุ่มตัวอย่างและ
จัดเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ได้ข้อมูลสมบูรณ์กลับคืนมา
จำนวน 48 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยการหาค่าร้อยละ
(Percentage)

2. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้ตอบ
แบบสอบถามทั้ง 3 ขั้น โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย
เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.51-5.00	มากที่สุด
3.51-4.50	มาก
2.51-3.50	ปานกลาง
1.51-2.50	น้อย
1.00-1.50	น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า
เพศหญิง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 89.6 และเพศชาย
จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และสถานะของครู
ครูประถมศึกษา จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 และ
ครูมัธยมศึกษา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1
2. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่เข้า
รับการอบรมโครงการคูปองพัฒนาครู คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
จังหวัดปทุมธานี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย
3.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 เมื่อพิจารณา
เป็นรายขั้นพบว่า ทุกขั้นอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับจาก
มากไปหาน้อย ดังนี้ ขั้นนำก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)
ขั้นดำเนินการตามวงจรการปฏิบัติงาน (Task-cycle) ขั้น
ศึกษา ภาษาจากการปฏิบัติงาน (Post-task) ผลปรากฏ
แสดงไว้ในตาราง

ตาราง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของครูผู้สอนเข้ารับการอบรมโครงการคูปองพัฒนาครู
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ที่	วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{x}	S.D.	แปลผล
1	ขั้นนำก่อนปฏิบัติงาน (Pre task)	3.93	0.72	มาก
2	ขั้นดำเนินการตามวงจรการปฏิบัติงาน (Task cycle)	3.87	0.60	มาก
3	ขั้นศึกษาภาษาจากการปฏิบัติงาน (Post task)	3.83	0.64	มาก
ภาพรวม		3.88	0.53	มาก

การศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
ที่เข้ารับการอบรมการใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงาน
(Task-based Language Teaching) ทั้ง 3 ชั้น เมื่อพิจารณา
เป็นรายชั้นมีรายละเอียด ดังนี้

1. ขั้นนำก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) โดยภาพรวม
อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
0.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ย
อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่
การแจ้งวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 4.12 และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน 0.86 ทบทวนความรู้เดิม มีค่าเฉลี่ย 4.10 และ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 การนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์
มีค่าเฉลี่ย 4.04 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77 การสอน
คำศัพท์ใหม่ มีค่าเฉลี่ย 3.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
0.92 ความเหมาะสมของเวลาในการนำเข้าสู่บทเรียน
มีค่าเฉลี่ย 3.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.92 และครู
มีการนำเข้าสู่บทเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.64 และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน 1.02

2. ขั้นดำเนินการตามวงจรการปฏิบัติงาน (Task-
cycle) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.87 และ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว
พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจาก
มากไปหาน้อย ได้แก่ ความมีส่วนร่วมของนักเรียนในการใช้
ภาษา มีค่าเฉลี่ย 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
0.77 การนำเสนอผลงานของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.08
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 ครูมีการสังเกตการนำเสนอ
งานของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.85 และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน 0.92 ครูจัดบันทึกการใช้ภาษาที่ใช้นำเสนอ
ของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.79 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

0.87 เสร็จสิ้นภาระงานตามที่กำหนด มีค่าเฉลี่ย 3.72 และ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.93 ครูให้ความช่วยเหลือด้าน
ภาษา มีค่าเฉลี่ย 3.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89
และครูให้นักเรียนแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 3.68
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.99

3. ขั้นศึกษาภาษาจากการปฏิบัติงาน (Post-task)
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83 และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน 0.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อ
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อที่ 16 อยู่ในระดับ
ปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูปรับปรุง
แก้ไขผลงานของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.08 และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน 0.91 ครูให้ข้อมูลสะท้อนกลับเกี่ยวกับการนำเสนอ
ของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
0.91 ครูสอนเสริมคำศัพท์ใหม่หรือโครงสร้างใหม่ มีค่าเฉลี่ย
3.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 ครูให้นักเรียนฝึก
โครงสร้างที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข มีค่าเฉลี่ย 3.72 และ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 และครูปรับปรุงแก้ไขผลงาน
ของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
0.70

อภิปรายผล

ครูผู้สอนที่เข้ารับการอบรมการใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษ
แบบเน้นภาระงานมีความพึงพอใจต่อขั้นตอนการสอน
ภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานทั้ง 3 ขั้นตอน โดยภาพรวม
อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
0.53 ดังมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นนำก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นที่ครูเตรียมความพร้อมก่อนให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติภาระงานโดยการแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนรับทราบ จากนั้นจึงทบทวนความรู้เดิมให้แน่ใจว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้มากน้อยเพียงใด จากนั้นจึงนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์พร้อมคำศัพท์ใหม่ที่จะเรียนในบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับระยะเวลาที่เหมาะสมกับการนำเข้าสู่บทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วิลลิส (Willis, 1996, pp. 109–115) และเอลลิส (Ellis, 2003, pp. 244–262) ที่กล่าวว่ากระบวนการเรียนรู้แบบงานปฏิบัติต้องมีลักษณะที่หลากหลายดังนั้นจากการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนระหว่างเรียน พบว่า ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ตื่นตัวและพร้อมที่ครูผู้สอนเตรียมให้ด้วยความมั่นใจ

ขั้นดำเนินการตามวงจรการปฏิบัติงาน (Task-cycle) เมื่อผู้เรียนมีความพร้อม ผู้เรียนเข้าไปมีส่วนร่วมกับการใช้ภาษา ด้วยการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการนำเสนอผลงาน โดยมีครูผู้สอน การสังเกต จดบันทึก และให้ความช่วยเหลือด้านการใช้ภาษา ตลอดจนผู้เรียนเสร็จสิ้นการปฏิบัติตามเวลาที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับ นูนัน (Nunan, 2002, pp. 28–29) ที่ว่าการให้โอกาสนักเรียนได้ใช้ภาษาสื่อสาร สนทนาอย่างคล่องแคล่วโดยไม่ยึดรูปแบบของภาษา กิจกรรมที่ปฏิบัติจะเป็นกิจกรรมคู่หรือเป็นกลุ่มมากกว่ากิจกรรมเดี่ยว เพราะต้องการให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้มั่นใจ ไม่เครียด และไม่รู้สึกเบื่อ พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้น จับกลุ่ม เพื่อฝึกฝนตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย กล้าเสี่ยงที่จะใช้ภาษาโดยไม่กลัวว่าจะถูกหรือผิด และมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ

ขั้นศึกษาภาษาจากการปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเสนอผลงานเสร็จสิ้น จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนตรวจสอบพร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับ แก้ไขปรับปรุงผลงานที่ผู้เรียนนำเสนอ และสอนเสริมคำศัพท์หรือโครงสร้างใหม่ที่ปรับปรุง จากนั้นจึงให้ผู้เรียนฝึกฝนกับโครงสร้างที่ได้รับการแก้ไข ปรับปรุงแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับวิลลิส (Willis, 1996, p. 23) ที่ว่าภาระงานที่ปฏิบัติควรอยู่ในความสนใจของผู้เรียน มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา เน้นทักษะการสื่อความหมาย แล้วดำเนินตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลคือชิ้นงานที่สมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

1. การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการกิจกรรมต้องมีความหลากหลาย โดยเฉพาะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะบ่อยๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะจนกลายเป็นผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง

2. การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น การจัดการกิจกรรมควรเน้นกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่มมากกว่ากิจกรรมเดี่ยว เนื่องจากเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกับวิธีการสอนแบบอื่นๆ เช่น การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงาน หรือการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นต้น เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า และนำประโยชน์มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวใหม่ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: องค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ.
- Brown, H.D. (2014). *Principles of Language Learning and Teaching*. Sixth Ed. New York: Pearson Education, Inc.
- Celik, S. (2014). "Communicative Language Teaching" In *Approaches and principles in English as a foreign language (EFL) education*. pp. 183–199. Ankara, Turkey: Egiten. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/262913475_Communicative_Language_Teaching.
- Ellis, R. (2003). *Task-based Language Learning and Teaching*. New York: Oxford University Press.
- Larsen-Freeman, D. & Anderson, M. (2011). *Techniques & Principles in Language Teaching*. Third Ed. China: Oxford University Press.
- McDonough, J., Shaw, C. and Masuhara, H. (2013). *Materials and Method in ELT: A Teacher's Guide*. Third Ed: Wiley-Blackwell.
- Nunan, D. (2002). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Edinburgh: Longman.